

మిట్టమధ్యాహ్నపు వేళ. పిట్టక్కుడా చెట్టొదిలి పెట్టి రావాలనిపించని వేళ. టెంపరేచర్ తో పాటు టెంపర్లూ రెయిజయిపోయే వేళ.

అలాంటివేళ జాన్సీ నిర్మానుష్యంగా ఉన్న రోడ్డుమీద నడుస్తోంది. మిర్రర్ వర్క్ చేసిన దుక్కలాంటి క్రేప్ చీర చూసేవాళ్ళ కళ్ళు చెదిరేలా మెరుస్తోంది. అంతకంటే దుక్కగా వుంది ఆమె ధరించిన జాకెట్టు. పైగా చిన్న కాలరు కూడా వుంది దానికి తమాషాగా.

పక్కనున్న చిన్న సందులో సైకిలాపి నిలబడి జాన్సీనే చూస్తున్నాడు జాన్. ఇంత మండుటెం డలో దుక్కల్లాంటి ఆ చీరా జాకెట్టు ఎలా వేసు కుందబ్బా ఉక్కపాయ్యదూ? అనుకున్నా డేమా.. అదేదో తేల్చుకుందాం అన్నట్టు సైకిలు పోనిచ్చి రోడ్డుక్కి జాన్సీ వెనకే నెమ్మదిగా తొక్కు

ట్టాడు. జాన్సీ ఆలోచించింది. 'వీడి బొంద. ఆర్డినరీ బస్సుల్లో అడుక్కుతినేవోడిలా వున్నాడు. వీడేం సిబ్బడి? గొలుసుల్ద్రింగయ్యంటాడు. కత్తిరిం చుకు లగెత్తితే ఒక గొలుసే దక్కుతుంది. అన్నీ బ్యాగులో వేయించి బ్యాగు లాక్కుంటే గాజులా

"రండి" లోపలికి పిలిచాడు అన్నయ్య. అన్నయ్య పేరు జనార్దన్. జనార్దన్ భార్య పది నిముషాల క్రితమే ఫోన్ చేసింది వాళ్ళ అక్క ఇంటి నుంచి "సాయంత్రం వస్తాను. అప్పుడు నీళ్ళా స్తాయి. ఇంట్లో సర్ప్ అయిపోయింది. కాస్త తెచ్చి పడెయ్యండి. చింతపండు కూడా. నీళ్ళొస్తుం డగా వాషింగ్ మెషిన్ వేసి ఈ రెండ్రోజుల బట్టలూ ఉతికేస్తా. పనిపిల్ల ఊరెళ్ళింది" అంది. పక్కసందులో కిరాణా కొట్టుకెడదాం అను కుని తలుపు తీసాడు. ఎండ తీవ్రత భయపె ట్టింది. ఇంత ఎండలో వెళ్ళాలా? అని ఆలోచి స్తుంటే జాన్సీ ప్రవేశించింది.

"వాషింగ్ మెషిన్ పాడరంటే... సర్పందా?"

"ఉంది సార్"

"కూచోండి"

"ఇదుగో సార్. ఈ ప్యాకెట్టు షాపులో నలభై ఐదు. నేను ముప్పైకే ఇస్తాను. ఇది మీకు తొంబైకి దొరుకుతుంది. నేను డెబ్బైకే ఇస్తా"

'ఈవిడకి ఒత్తులు పలకవు. కర్లకతోరంగా వుంది. ఒక్క అంకెకి కూడా ఒత్తులు పలకలేదు' ఇరిటేటవుతూ విన్నాడు జనార్దన్.

"డెబ్బై. డెబ్బై రూపాయల ప్యాకెట్టే ఇవ్వండి" అన్నాడు ఒత్తుని మరీ వత్తి పలుకుతూ.

జాన్సీ కుర్చీలో సెటిలై కాళ్ళ దగ్గర సంచి పెట్టు కుని సర్పు ప్యాకెట్ తీసి ఇచ్చింది.

"చింతపండుందా?" అడిగి నాలిక్కరుచుకు న్నాడు జనార్దన్.

"సారీ సార్. లేదు" మామిడి రసంలో ఐస్ ముక్కలేసి గిలకొట్టినంత తియ్యగా చల్లగా నవ్వింది.

జనార్దన్ కూడా నవ్వాడు. "డబ్బు తెస్తానుం డండి" లోపలకెళ్ళారు.

జాన్సీ సంచి సద్దుకోడానికన్నట్టు ప్యాకెట్టు తీసి బల్లమీద పెట్టి అడుగునేదో సద్ది మళ్ళీ ప్యాకెట్టు సంచిలో పెట్టింది. ప్యాకెట్లతోపాటు బల్లమీది వాచీ, ఉంగరం సంచిలోకి మాయమయ్యాయని కేలండర్లోంచి గాంధీగారు చూసారుగానీ ఏం మాట్లాడలేకపోయారు.

ఇందాక గుమ్మంలోకి రాగానే అసలు జాక్ పాట్ ఎక్కడుందో కనిపెట్టేసింది జాన్సీ. గాజు తలు పుల షోకేస్ లో బొమ్మలు చూస్తున్నట్టు నిలబ డింది. షోకేస్ లో ఒక అరలో ఓ మూల మూడు వెండి కుంకుమభరిణలు, ఒక సన్న గొలుసు 'ఎవరు చూడొచ్చారూలే' అన్నట్టు పడున్నాయి. జనార్దన్ వెళ్ళిన గది గుమ్మం వైపే కన్నార్చుకుండా చూస్తూ మూడూ ఫ్లస్ ఒకటి లాగేసి కాలర్ జాకె ట్ లోకి మాయం చేసిసింది. వాటి ఫ్లేసులోకి రంగు రంగుల రామ పట్టాభిషేకం బొమ్మ జరిపి దానివైపే ఆరాధనగా చూస్తూ నిలబడింది జనా ర్దన్ వచ్చేసరికి.

కుంటూ కొంత దూరం పోయాడు. ఏదో నిర్ల యానికొచ్చిన వాడిలా ఉన్నట్టుండి సైకిలు స్పీడు పెంచి జాన్సీ ముందుకొచ్చి దారికడ్డంగా సైకిలా పాడు.

జాన్సీ కూడా ఆగక తప్పలేదు. తప్పించుకుని పక్కనించి పోదామని కదిలింది. 'మేడమ్ స్లీజ్' జాన్ పిలిచేసరికి నిలబడి చూసింది.

రోడ్డుమీద, పక్కసందుల్లోనూ ఎవ్వరూ లేరు.

"నేను సిబ్బడి ఇన్ స్పెక్టర్ని. మస్టీలో ఉన్నానైండి. ఈ కాలనీలో గొలుసులు కత్తిరించుకుపోయే దొంగల ముఠా తిరుగుతోందని మాకు న్యూసా చ్చింది. మేమిక్కడ నెట్టేసాం. అంటే వల షన్నాం. ఈ రోడ్డు, ఆ రెండు సందులూ నా ఇలాకా. మీరొక్కరూ ఒంటరిగా ఎల్తున్నారు కాబట్టి చెప్తన్నానండి. మీకు తెలీకుండా ఎనకమా ల్నించొచ్చి క్షణంలో గొలుసు కత్తిరించుకు పోతా రండి. అందుకని మీరు గొలుసులూ, గాజులూ, సెవి కమ్మలూ అన్నీ తీసి మీ బ్యాగులో ఏసి, బ్యాగుని భద్రంగా పట్టుకునెళ్ళిపోండి. ఇప్పుడి క్కడ నేను సాయం ఉండగానే గబగబా అన్నీ తీసి బ్యాగులో ఎట్టేసుకోండిమరి. ఏ సందులోంచి ఏ దొంగోడాత్తాడో చెప్పలేం గదా. తియ్యండి, బ్యాగులో ఏసేసుకోండి మరి" అని తొందరప

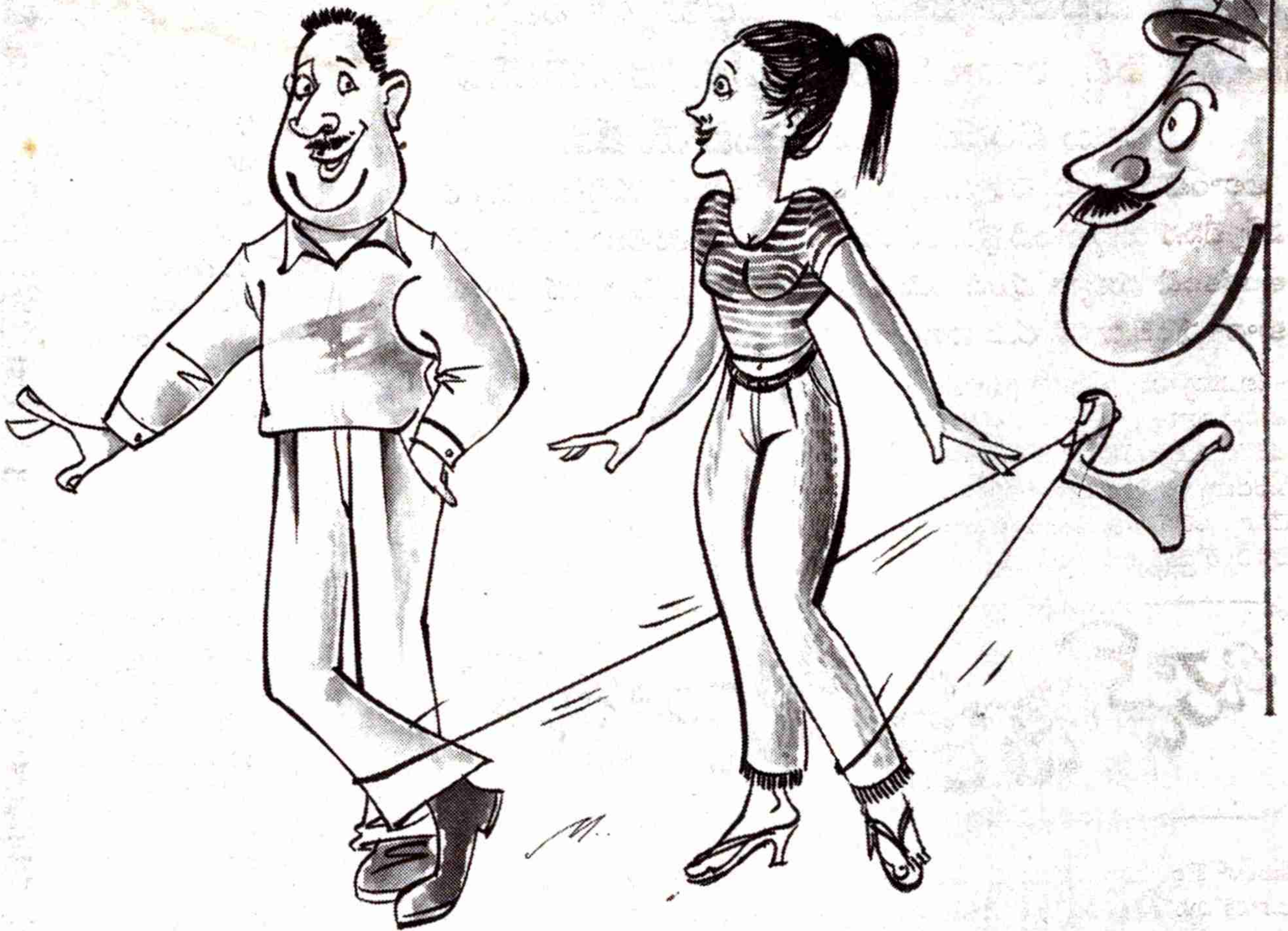
కమ్మలూ కూడా దక్కుతాయి. వీడి నాటకాలు నా దగ్గరా? వీడికో తస్సా వేద్దాం' అనుకుని నవ్వింది.

మండుటెండలో పండు మామిడిలా నవ్వింది. జాన్ కూడా నవ్వాడు వాడికున్న గారపళ్ళన్నీ ఇకి లించి.

"నాకేం ఫర్వాలేదు. అదే మా ఇల్లు. అడుగో మా అన్నయ్య నాకోసం చూస్తున్నాడు" ఓ గుమ్మంలో నిలబడి అటు ఇటూ చూస్తున్నా యన్ని చూపించింది.

చలుక్కున తప్పుకుని దారిచ్చాడు జాన్. చక చకా నడిచి ఆ ఇంటిగేటు తీసింది. లోపలికెళ్ళి గేటు వేసేస్తూ జాన్ కేసి చూసి, బాగా చీకేసిన బంగినపల్లి మామిడి టెంకలా వున్న వాడి తల మీద ఒక కిలో ఐసుగడ్డని సన్నగా కోరి మరీ దిమ్మరించినంత చల్లగా నవ్వింది. అదే నవ్వుని గుమ్మం దగ్గర నుంచున్న 'అన్నయ్య' మీద కూడా గుమ్మరించింది.

తలుపు వేసేస్తోబోతున్న 'అన్నయ్య' అను మానంగా చూస్తూ ఆగాడు. గబగబా మెట్టెక్కి "నేను వాషింగ్ పాడర్లు సేల్ చేస్తానండి. వాడెవడో వెంటబడ్డాడు. స్లీజ్ సార్. ఒక్క నిముషం లోపల నిలబడి వాడెళ్ళిపోగానే వెళ్ళిపోతాను. స్లీజ్ సార్" కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళు కూడా కాసిని ఒలకబోసింది.

“ఈ బొమ్మలన్నీ చాలా బావున్నాయి సార్” అభినందిస్తూ వంద నోటులకుని ఎడం చేత్తో రెడిగా పట్టుకున్న మూడు పదులూ ఇచ్చేసింది.

“థాంక్యూ సార్. వెళ్ళొస్తానండి. వాడెళ్ళి పోయాడండీ” నమస్కారం పెట్టింది.

ఫోను గణగణ మోగుతుంటే దానివైపు వెళ్ళాడు జనార్దన్. చకచకా నడిచి రోడ్డుమీదకొచ్చింది జాన్సీ. ఎడంవైపు చిన్న సందులోకి తిరిగింది. యధాప్రకారం ఎవరూ లేరు. ఓ గోడ చాటుకెళ్ళి జీన్సు, టీషర్టుమీద కట్టిన చీరని సర్రున లాగి విప్పేసి సంచీలో కుక్కేసింది. నెత్తిమీద బుద్దుడి కొప్పులాంటి విగ్గుని కూడా లాగేసి సంచీలో కుక్కేసింది. సంచీలోంచి ఓ పెద్ద తెల్ల సంచిని లాగి సరుకులతో నిండిన ఈ నల్ల సంచిని ఆ తెల్ల సంచిలో పెట్టింది.

ఎర్ర టీ షర్టు, నీలం జీన్స్, బోయ్ కట్, గాగు ల్స్ తో గ్లామరస్ గా రోడ్డెక్కింది. జనార్దన్ ఇంటి గేటు ముందు నుంచుని జాన్ తో ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ చూస్తుంటే జాన్ కి భలే నవ్వుచింది. ఇట్టిం చెళ్ళిపోదాం అనుకున్నది కాస్తా మళ్ళీ అటే నడిచింది.

అనుభవం లేని చిన్న వయసు కదా చిలిపి ఊహ

అవుకోలేక వాళ్ళిద్దరి వైపు నడిచింది.

“మేడమ్! మీరల్నుంచే ఒత్తన్నారు కదా. ఆ పక్కనెవరైనా అద్దాలద్దాల సీరకట్టినావిడ పోతోందా చెప్పండి” జాన్ అడిగాడు.

జనార్దన్ ఆమెనీ ఆమె టీషర్టునీ నిశితంగా చూస్తున్నాడు.

జాన్ కంగారుపడింది. “ఈ ఎదవగానీ నన్ను గుర్తుపట్టాడా? ఏడిసాడు. జుట్టు చీరకట్టు లేవుగా?”

“అవిడెవరో మరి ఈనగారింట్లో దొంగతనం సేసిందట. అవిడతో నాకేదో సమ్మందం ఉందని నా గురించి పోలీసులకి ఫోను సేసేసానని అంటున్నాడీయన. ఫోనుగొడ్డే పోలీసులోత్తారా? ఈన ఎర్రగానీ, అయినా నేనేటి సేసాను? రానీ ఎవరొత్తారో” అంటున్నాడు జాన్.

జనార్దన్ జాన్ చేతిని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. ఒదిలించుకోబోతే మెలి తిప్పాడు. ఇంకో తస్సా వెయ్యాలని సరదా ఏసింది జాన్సీ మనసులో.

“యస్.. యస్. నో ఫైటింగ్. ఆల్ రైట్. ప్రాబ్లెమ్ వాట్? ఐ లూ టాన్ ఎస్పై” తను

పోడూరి కృష్ణకుమారి

రాల్సిన బొట్లైరు ముక్కలు విని అదిరిపోయి అటెన్షన్ లోకొచ్చి సెల్యూట్ కొడతారనుకుంది.

జయ్ మంటూ పోలీస్ జీసాచ్చి అగింది. ఆడా మగా కానిస్టేబుల్స్ దిగారు. జనార్దన్ కి సెల్యూట్ కొట్టారు. జాన్ సీ, జాన్సీని తోసుకుంటూ జీపి క్రించారు.

★ ★ ★

పోలీస్ స్టేషన్ లో పోలీసులు పొట్టచెక్కల య్యేలా నవ్వుకుంటున్నారు.

“అడు సియ్యేడి అంట. దావ్లగర గొలుసూ, గాజులూ కొట్టేద్దారనుకున్నాడు. ఇది ఎస్పై యంట. మనెస్పైగారింట్లోనే దొంగతనం చేసింది. మనం జీపిసుకెళ్ళి వాళ్ళనట్టుకొచ్చి చెరో బొక్కలో తోశాం” వాళ్ళకి ఎంత నవ్వి నా నవ్వాగట్టేదు.

‘ఒకసారి తస్సా వేసిన వాడికే మళ్ళీ వెంటనే జెల్ల కొట్టాలని చూడ్డం వల్ల మనకే నష్టం’ అన్న నీతి నేర్చుకుంది జాన్సీ చాలా ఆలస్యంగా.

‘దొంగా దొంగా రాసుకుంటే నేల్లోంచి పోలీసు లుట్టుకొత్తారు’ అనుకున్నాడు జాన్ ఫిలసాఫికల్ గా.

